

תת"ע 1957/04/19 - יוסף נזאר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1957-04-19 מדינת ישראל נ' יוסף נזאר
תיק חיצוני: 11117080017

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מבקשים	יוסף נזאר
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

ההקראה בתיק נקבעה ליום 10/9/19 בנוכחות עו"ד מטעמו של הנאשם. בתאריך זה, לאחר שהנאשם, או מי מטעמו לא התייצב לדין, הוא נשפט בהיעדרו.

כיום עותר הנאשם לבטל את גזר הדין שניתן בהיעדרו וטוען כי בא-כוחו לא התייצב לדין הנ"ל מאחר ולא עודכן על-ידי מי שהופיע מטעמו עד ליום הדין עצמו. לטענתו, בא-כוחו ניסה להגיע לבית המשפט בזמן, אולם התעכב ובעת שהגיע כבר הסתיימו הדיונים.

המשיבה מתנגדת לבקשה, שכן המבקש לא העלה כל הסבר מוצדק להעדר התייצבותו.

לאחר שעיניתי בבקשה ובנספחיה מצאתי כי אין היא מגלה עילה אמיתית לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ולפיכך דינה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבות" לדין, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 14-1446 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג

נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 **איטליא** (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדין.

באשר לטענה השניה בדבר חשש לעיוות דין, המבקש לא פירט בבקשתו את נימוקי הגנתו וכידוע -

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו, ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז תשרי תש"פ, 15 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.